

hold, er et meget levende Duffe om at see denne Sag afgjort og snart afgjort (Hør!), og jeg er derfor noget forundret over at see, hvorledes den ærede Rigsdagsmand, som forleden sagde, at det var hans Hovedbestræbelse at demokratisere Landet, ved de practiske Følger af hans Virksomhed i denne Sag ganske vist vil bidrage til at aristocratifere Barbeernæringen; thi det er soleklart, at naar de Uendningsforslag, han nu har stillet, gaae igjennem, vil dette Udfald af Sagen, da de afvige saa meget fra den Skikkelse, hvori Loven nu foreligger, og som den har modtaget i det andet Thing efter en meget vidtløftig Behandling, forhale Sagens Afgjørelse saaledes, at det vistnok neppe er at tænke paa, at den skulde blive endt i nærværende Sæssion, og som Følge deraf vilde de hidtidige Amtschirurger indtage den samme beskyttede Stilling, som de hidtil have indtaget, medens Frimestrene og Barbeersvendene vilde vedblive fremdeles at lide under denne Tingenes Tilstand. Det er Friheden, jeg har for Die ved at søge at virke til, at vi antage Loven saaledes, som den foreligger, og jeg troer det er et meget svagt Forvar, man fremsætter for et Uendningsforslag, naar man siger, det er tarveligt, naar man siger, det er en tarvelig Forandring, et lidet Uendningsforslag. Jeg troer netop, at naar der ikke kan lægges nogen stor Vægt derpaa, skal man ikke vedtage Uendningsforslaget, saafremt man overhovedet onsker at see Sagen hurtigt afgjort. For kort Tid siden havde vi her i Thinget en Sag for vedkommende Færøernes Lagthing, hvortil der var stillet et Uendningsforslag, som vist Enhver her i Salen erkjendte for overmaade fornøstigt, og som vi vistnok vare gaaede ind paa, hvis vi ikke derved vilde have forhalet Sagens endelige Afgjørelse, og i Analogie hermed troer jeg, at vi, da de Uendningsforslag man har stillet til nærværende Sag, dog virkelig ikke ere af nogen sær Betydning, ikke for deres Skyld skulle forhale Sagen. Hvad gaae nemlig de stillede Uendningsforslag ud paa? Der er et Forslag om en lille Nedsættelse i Gebyrerne, dernæst, og det er næsten de videst gaaende, er der stillet nogle Forslag af det ærede Medlem for Ringsted (Spandet), men paa dem synes det ikke, at den ærede Rigsdagsmand for Hol-

bet Amts 1ste Valgkreds (B. Christensen) holder saa meget; endelig er der foreslaaet Udeladelsen af en Paragraph, som man ikke vil opnaae Noget ved at udelade (Jo!). Nei, man vil ikke opnaae Noget ved at lade § 4 udgaae, og der er ingen særlig Grund dertil. Det forholder sig nemlig aldeles ikke saaledes, som det ærede Medlem for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning) anførte, at man ved at stemme mod denne Paragraph vil beholde en Forpligtelse for alle Beboere i Kjøbenhavn, som vilde ophæves ved Paragraphen. § 4 gaaer jo kun ud paa at paalægge Barbererne en dem ogsaa hidtil paahvilende Forpligtelse, men den almindelige Forpligtelse efter § 142 i Planen af 1ste Juli 1799 bliver aldeles uforandret ved § 4; det paahviler, hvis denne Paragraph vedtages, alligevel Enhver, der her i Kjøbenhavn boer i Stuen til Gaden, at modtage i sin Stue de Folk, som ere komne til Staden paa Gaden, indtil de kunne bringes til den nærmeste Barbeersstue eller Hospitalet, og § 4 udfordres kun for at angive, hvad der skal forstaaes ved Barbeersstue, og det siges da, at det er enhver Barbeersstue, som skal modtage saadanne Folk. § 4 er saaledes aldeles uskadelig og den er ogsaa nyttig, navnlig paa Grund af den tilsviede Bestemmelse om, at en Fortegnelse over Lagernes Bopale skal findes paa enhver Barbeersstue. Der kunde synes at være noget meget Slaaende i hvad den ærede Rigsdagsmand, der sidder ligeover for mig (Grundtvig) har bemærket, at det er urimeligt, at det skal være Barbererne forbudt at aarelade en Tilskadefkommen, som indbringes hos dem, hvis det er fornødent; men Barbererne ville heller ikke være forhindrede deraf, naar der er en paatrængende Nødvendighed derfor; enhver her tilstedeværende Jurist og Læge vil vistnok indrømme, at det da er Barberens Pligt at anvende ethvert Middel, han kan anvende, muligviis altsaa Aareladning; naar han efter sin bedste Overbeviisning sjonner, at det maa gøres meget hurtigt for at redde den Vedkommendes Liv, troer jeg ikke, Noget vil sige, at han er forpligtet til ikke at gjøre det, og jeg troer, at det i saa Henseende er meget godt, at Barbeersstuerne ere de Steder, hvor Folk bringes hen, da Ingen bedre end